

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад дар мавзуи «Шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муосири муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01. – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст

Муҳиммияти мавзуи диссертатсия. Мавзуи таҳқиқоти интихобнамудаи Гулзода Рамазон Боймаҳмад – «Шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муосири муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ», бешак муҳим ва мубрам буда, дар замони муосир ва дар низомии таҳсилоти миёнаи умумӣ, хеле муҳим ва мубрам аст. Ин масъаларо аз чанд ҷиҳат дида баромадан мумкин аст.

Аввалан, нуфузи омӯзгор дар раванди таълим ва тарбия нақши калидӣ дорад. Омӯзгорон на танҳо дониш ва малакаҳоро ба шогирдон интиқол медиҳанд, балки онҳо, инчунин намунаҳои рафтор ва арзишҳоро ба насли навин пешниҳод мекунанд. Дар ин замина, таҳқиқи шароитҳои педагогӣ, ки метавонанд нуфузи омӯзгорро тақвият бахшанд, аҳамияти хосе дорад.

Дуюм, муҳити муосири муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ бо тағйироти зуд-зуд ба амалоянда ва талаботҳои нав рӯ ба рӯ аст. Технологияҳои нав, методологияҳои таълим, ва муносибатҳои иҷтимоӣ дар ин муҳит метавонанд таъсири амиқ ба нуфузи омӯзгорон гузоранд. Гулзода Рамазон Боймаҳмад дар диссертатсия кӯшиш кардааст, ки ин таъсирҳоро таҳлил кунад ва роҳҳои беҳтар кардани шароитҳои педагогиро пешниҳод намояд.

Сеюм, таҳқиқи ин мавзӯ на танҳо барои омӯзгорон, балки барои маъмури муассисаҳои таълимӣ, волидон ва тамоми ҷомеа аҳамияти калон дорад. Фаҳмидани шароитҳое, ки нуфузи омӯзгорро тақвият мебахшанд, метавонад ба беҳтар шудани сифати таълиму тарбия дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ мусоидат кунад.

Илова бар ин, таҳқиқот ба таҳлили омилҳои иҷтимоӣ, фарҳангӣ ва иқтисодӣ, ки метавонанд таъсир ба нуфузи омӯзгорон расонанд, диққат медиҳад. Масалан, муҳити мактаб, муносибатҳои байни омӯзгорон ва хонандагон, ва инчунин дастгирии волидон метавонанд нақши муҳим дар ташаккули нуфузи омӯзгор дошта бошанд. Дар натиҷаи таҳқиқот, пешниҳодоти амалии барои беҳтар кардани шароитҳои педагогӣ ва баланд бардоштани нуфузи омӯзгорон дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ пешниҳод шудаанд. Ин пешниҳодот метавонанд ба сиёсати таълимии кишвар, барномаҳои омӯзишӣ ва методологияи таълим таъсир расонанд, ки дар натиҷа, сифати таълим ва рушди шахсиятии хонандагонро беҳтар меkunанд.

Бинобар ин, таҳқиқоти Гулзода Рамазон Боймаҳмад дар самти ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муосири муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ барои амалияи педагогӣ аҳамияти калон дорад.

Мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ.

Диссертатсияи Гулзода Рамазон ва мухтавои он ба шиносномаи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот, аз ҷумла ба банди 3 – Антропологияи педагогӣ (консепсияи тарбия, таълим ва иҷтимоисозии шахс тавассути таълим; низомҳои /шароитҳои/ рушди шахс дар ҷараёни таълим, тарбия, омӯзиш;), банди 5 – Назария ва консепсияҳои тарбия (омилҳои иҷтимоӣ-фарҳангии тарбия; шаклҳо, принципҳои тарбияи кӯдак дар марҳилаҳои гуногуни ба камол расидани ӯ; асосҳои арзишии ташаккули раванди таълим, низомҳои педагогии тарбия) мувофиқ мебошад.

Дарҷаи наवгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуктаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд:

Дар шароити муосир, ки талабот ба сифати таълим ва нақши омӯзгорон дар он афзудааст, таҳқиқи ин мавзӯ метавонад ба беҳтаршавии равандҳои таълимӣ ва тарбиявӣ кӯмак расонад. Навгонии илмӣ дар таҳқиқот пешниҳодшуда саҳми назаррас дар рушди назария ва амалияи педагогика буда, ҷанбаҳои мухталифи ин масъалаи муҳимро фаро мегиранд.

Муқаррароти 1. Муайян ва асоснок кардани маҷмуи муқаррароте, ки заминаҳои назариявӣ ва методологии ташаккули нуфузи омӯзгорро фаро мегиранд, як наwgонии муҳим ба шумор меравад. Муаллиф дар ин асос кӯшидааст, ки ба масъалаи нуфузи омӯзгор аз дидгоҳи илмӣ назар андохта, пояҳои устувори назариявӣ ва методологӣ барои таҳқиқоти минбаъда ва амалияи педагогӣ гузорад.

Муқаррароти 2. Ошкор намудани моҳият, мазмуну муҳтаво ва роҳу шароитҳои ташаккули нуфузи омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ низ аз ҷумлаи наwgониҳои илмӣ диссертатсия аст. Ин муқаррарот имкон медиҳад, ки фаҳмиши амиқи ин падидаи педагогӣ ба даст оварда шуда, механизмҳои таъсиррасонӣ ва омилҳои мусоидаткунанда ба ташаккули нуфузи омӯзгор муайян гарданд.

Муқаррароти 3. Омӯзиши масъалаи ташаккули нуфузи омӯзгор дар шароитҳои муайяни педагогӣ ва асосноккунии назариявӣ, ҳамчунин исботи самаранокии онҳо, як ҷанбаи муҳими таҳқиқот ба шумор меравад. Ин наwgонӣ имкон медиҳад, ки дар амалияи таълим шароитҳои мушаххасе фароҳам оварда шаванд, ки ба таври мақсаднок ба ташаккули нуфузи омӯзгор таъсир расонанд.

Муқаррароти 4. Аниқ кардани ҷузъҳо ва нишондиҳандаҳои сатҳи нуфузи омӯзгорон дар фаъолияти омӯзгорӣ низ саҳми муаллиф дар рушди назарияи нуфузи омӯзгор аст. Ин муқаррарот имкон медиҳад, ки нуфузи омӯзгор ҳамчун падидаи мушаххас ва қобили андозагирӣ мавриди таҳлил қарор гирифта, сатҳи он дар фаъолияти педагогӣ баҳогузорӣ шавад.

Муқаррароти 5. Коркард ва пешниҳоди тавсияҳои методӣ роҷеъ ба ташаккули самараноки нуфузи омӯзгор дар фаъолияти педагогӣ аҳамияти амалӣ дошта, аз наwgониҳои муҳими илмӣ диссертатсия ба шумор меравад.

Ин тавсияҳо метавонанд аз ҷониби омӯзгорон, роҳбарони муассисаҳои таълимӣ ва кормандони соҳаи маориф барои баланд бардоштани нуфузи омӯзгорон ва дар ниҳоят, беҳтар намудани сифати таълим истифода шаванд. Хулоса, наwgониҳои илмӣ дар диссертатсияи Гулзода Рамазон

пешниҳодшуда саҳми арзишманд дар таҳқиқи масъалаи муҳими ташаккули нуфузи омӯзгор мебошанд. Муқаррароти асосноккардашуда, ошкор намудани моҳият ва шароитҳо, омӯзиши масъала дар шароитҳои мушаххас, муайян намудани ҷузъҳо ва пешниҳоди тавсияҳои методӣ аз аҳамияти назариявӣ ва амалӣ бархурдор буда, барои таҳқиқоти минбаъда ва беҳтар намудани фаъолияти педагогӣ заминаи мусоид фароҳам меоранд.

Нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда дар диссертатсияи мазкур ҷанбаҳои муҳим ва калидии таҳқиқоти муаллифро дар бораи нуфузи омӯзгор инъикос менамоянд. Ҳар як нукта аҳамияти назариявӣ ва амалӣ дошта, саҳми муаллифро дар таҳияи масъалаи мазкур нишон медиҳад.

Нуктаи 1. Ин нукта ба моҳияти аслии нуфузи шахсият таъкид намуда, онро ҳамчун зухуроти мураккаби ҷамъиятӣ дар доираи талаботҳои ҷомеа ва сифати муносибатҳои омӯзгорӣ муайян мекунад. Муаллиф ба дурнамои иҷтимоии нуфузи омӯзгор аҳамияти аввалиндараҷа дода, онро ҳамчун омили муҳими таъмини иҷрои босамари вазифаҳои касбӣ арзёбӣ менамояд. Ин нукта нишон медиҳад, ки нуфуз на танҳо сифати инфиродии омӯзгор, балки падидаи иҷтимоӣ буда, аз эҳтиёҷоти ҷомеа бармеояд.

Нуктаи 2. Нуктаи мазкур сохтори мураккаби падидаи нуфузи омӯзгорро таҳлил намуда, ягонагии диалектикии фаъолияти умумии педагогӣ ва инфиродии омӯзгорро ҳамчун асоси он муаррифӣ мекунад. Муаллиф ҷузъҳои касбӣ ва шахсиятии субъекти нуфузро, аз қабili арзишӣ, тавсифотӣ ва фарҳангӣ, ҳамчунин дарки аҳамияти иҷтимоии салоҳиятҳои касбӣ ва шахсиятӣ дар паҳлуҳои объективии ин падида баррасӣ менамояд. Ин нукта нишон медиҳад, ки нуфуз аз омезиши сифатҳои касбӣ ва шахсии омӯзгор, ҳамчунин аз дарки аҳамияти онҳо аз ҷониби ҷомеа шакл мегирад.

Нуктаи 4. Ин нукта робитаҳои сабабу натиҷаро ҳамчун асосҳои заминавии нуфузи омӯзгор муайян мекунад. Муаллиф таъкид менамояд, ки ташаккули нуфуз ва дарки мувофиқи мақсади он аз омилҳои гуногун, аз ҷумла вижагиҳои субъектӣ ва воситагии шахсии нуфуз, мазмун ва шароитҳои фаъолияти ҷаҳонӣ, дараҷаи комёбӣ, ба эътиборгирии самтҳо ва талаботҳои

арзишнок, ҳамкориҳои ғайримустақим ва дигар ҷанбаҳо вобаста аст. Ин нукта нишон медиҳад, ки нуфуз дар раванди мураккаби таъсири мутақобил ва вобастагии омилҳои гуногун ташаккул меёбад.

Нуктаи 5. Нуктаи мазкур барои густариши нуфузу эътибори омӯзгор тамоюлҳои асосӣ, аз қабili самтнокии гуманистии таҳсилоти педагогӣ, раванди эҷодии худтатбиқкунӣ ва ҳамгироиро пешниҳод менамояд. Муаллиф маҷмӯи шароитҳои педагогии мушаххасро, аз қабili таъба ба таълими ба шахсият нигаронидашуда, рушди фарҳанги умумӣ ва касбии омӯзгор, ташаккули мақсадноки сохтори мукаммали нуфузро ҳамчун роҳҳои татбиқи ин тамоюлҳо муайян мекунад. Ин нукта аҳамияти амалӣ дошта, роҳҳои баланд бардоштани нуфузи омӯзгорро дар амалияи таълим нишон медиҳад.

Нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда дар диссертатсияи мазкур мазмунҳои асосии таҳқиқотро фаро гирифта, аз аҳамияти назариявӣ ва амалӣ бархурдоранд. Муаллиф кӯшидааст, ки масъалаи нуфузи омӯзгорро аз ҷанбаҳои гуногун таҳлил намуда, саҳми худро дар рушди ин самти муҳими педагогика гузорад. Нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда нишон медиҳанд, ки муаллиф ба масъалаи нуфузи омӯзгор бо як муносибати ҳамаҷониба ва амиқ назар афкандааст. Таҳлили моҳият, сохтор, робитаҳои сабабу натиҷа ва пешниҳоди тамоюлҳо барои густариши нуфуз шаҳодат медиҳанд, ки таҳқиқот дар сатҳи баланди илмӣ анҷом дода шудааст. Ҳар як нукта ба таври муфассал дар матни диссертатсия асоснок карда шуда, бо далелҳо ва истинодҳои мувофиқ тақвият дода мешавад. Муаллиф дар таҳлили масъала аз назарияҳои мухталифи педагогӣ ва психологӣ истифода бурда, кӯшидааст, ки ба масъалаи нуфузи омӯзгор аз дидгоҳи муосир назар андозад.

Аҳамияти амалии таҳқиқоти мазкур низ бояд қайд карда шавад. Пешниҳоди тамоюлҳо ва шароитҳои педагогӣ барои густариши нуфузи омӯзгор метавонад дар амалияи таълим ва тарбия, дар раванди омода намудани омӯзгорони ҷавон ва дар баланд бардоштани мақоми омӯзгор дар ҷомеа нақши муҳим бозад.

Бо назардошти муҳимияти мавзӯ, сатҳи илми таҳқиқот ва навгониҳои пешниҳодшуда, метавон хулоса кард, ки нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда арзишманд буда, саҳми назаррас дар рушди илми педагогика мебошанд. Онҳо метавонанд барои таҳқиқоти минбаъда дар ин самт ва барои беҳтар намудани фаъолияти омӯзгорон дар муассисаҳои таълимӣ заминаи мусоид фароҳам оранд. Ҳамчунин, метавон қайд кард, ки муаллиф дар таҳияи ин нуктаҳо кӯшидааст, ки масъаларо аз якҷанд паҳлу баррасӣ намуда, роҳҳои гуногуни ҳалли онро пешниҳод намояд. Ин нишон медиҳад, ки муаллиф ба масъалаи нуфузи омӯзгор бо як ҷиддият ва масъулияти баланд муносибат кардааст.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда: Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад пешниҳодшуда аз ҷониби муаллиф бо истифода аз маҷмӯи усулҳои таҳқиқот, таҳлили амиқи адабиёти илмӣ ва натиҷаҳои таҷрибаҳои педагогӣ таъмин карда шудааст.

Муаллиф дар раванди таҳқиқот аз маҷмӯи усулҳои илмӣ истифода бурда, таҳлили амиқи назариявӣ ва эмпирикиро анҷом додааст. Натиҷаҳои таҷрибаи педагогӣ ва мувофиқати хулосаҳо ба ҳадафҳои тадқиқот эътимоднокии онҳоро таъмин менамоянд. Тавсияҳои пешниҳодшуда дорои аҳамияти амалӣ буда, метавонанд дар беҳтар намудани шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муосири таълим саҳми назаррас гузоранд.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо: Натиҷаҳои диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад дорои аҳамияти назарраси илмӣ, амалӣ ва иҷтимоӣ мебошанд, ки дар зер бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо баррасӣ мегарданд:

Аҳамияти илмӣ. Таҳқиқот заминаҳои назариявӣ ва методологии ташаккули нуфузи омӯзгорро дар муҳити муосири таълим мушаххас ва асоснок менамояд. Ин имкон медиҳад, ки мафҳуми нуфузи омӯзгор амиқтар

омӯхта шуда, пояҳои назарии таҳқиқоти минбаъда дар ин самт гузошта шаванд. Натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд дар таҳияи барномаҳои таълимӣ барои донишҷӯёни ихтисосҳои педагогӣ, дар навиштани мақолаҳои илмӣ ва рисолаҳои диссертатсионӣ оид ба масъалаҳои нуфузи омӯзгор истифода шаванд; Масъалаи дигар, ошкор намудани моҳият ва сохтори нуфузи омӯзгор мебошад. Диссертатсия моҳият, мазмун ва сохтори нуфузи омӯзгорро дар шароити муосир ошкор менамояд. Ин фаҳмиши амиқтареро дар бораи ҷузъҳо ва механизмҳои ташаккули нуфуз фароҳам меорад. Ин натиҷаҳо метавонанд дар таҳияи курсҳои такмили ихтисоси омӯзгорон ва роҳбарони муассисаҳои таълимӣ барои баланд бардоштани сатҳи нуфузи омӯзгорон мавриди истифода қарор гиранд.

Аҳамияти амалӣ. Дар диссертатсия тавсияҳои методӣ оид ба ташаккули самараноки нуфузи омӯзгор дар фаъолияти педагогӣ коркард ва пешниҳод шудаанд. Ин тавсияҳо метавонанд аз ҷониби омӯзгорон дар фаъолияти ҳаррӯзаи худ, аз ҷониби маъмурияти муассисаҳои таълимӣ дар таҳияи стратегияҳои рушди касбии омӯзгорон ва аз ҷониби кормандони соҳаи маориф дар таҳияи ҳуҷҷатҳои меъёрию ҳуқуқӣ истифода шаванд.

Натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд дар барномаҳои такмили ихтисоси омӯзгорон барои рушди малакаҳои коммуникатсионӣ, идоракунӣ ва эътимодбахшӣ истифода шаванд.

Натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд дар таҳияи барномаҳои тарбиявии муассисаҳои таълимӣ барои ташаккули ҷаҳонбинии илмӣ ва арзишҳои маънавии хонандагон истифода шаванд. Омӯзгорон метавонанд тавсияҳои дар таҳқиқот пешниҳодшударо барои бунёди муносибатҳои солим ва эътимодбахш бо хонандагон истифода намоянд.

Ҳамин тариқ, натиҷаҳои диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад дорои аҳамияти муҳими илмӣ, амалӣ ва иҷтимоӣ буда, барои рушди назария ва амалияи педагогика, баланд бардоштани сифати таълим ва мақоми омӯзгор дар ҷомеа саҳми арзишманд мегузоранд. Тавсияҳои пешниҳодшуда

имконият медиҳанд, ки ин натиҷаҳо дар соҳаҳои гуногуни маориф ва ҷомеа ба таври самаранок истифода шаванд.

Нашири натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ: Натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионии Гулзода Рамазон мазмунӣ асосии таҳқиқотро ифода карда, дар 9 номгӯии мақолаҳои илмӣ, ки 6 номгӯй аз онҳо дар нашрияҳои илмӣ тақризшавандаи феҳристи тавсиянамудаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 3 номгӯй дар маҷмӯаи маводи конференсияҳо ба таъъ расидаанд, инъикоси худро ёфтаанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия: Тартиби таҳияи диссертатсия ва автореферат ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисос, номзади илм ва доктори илм, авторефератҳо ва мақолаҳои илмӣ ҷопшуда мувофиқ буда, автореферати диссертатсия мазмунӣ мухтасари диссертатсияро ифода мекунад ва тасаввуроти аниқро доир ба моҳияти таҳқиқоти гузаронидашуда ва натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф медиҳад.

Натиҷаҳои бадастомада, эътимодноӣ, хулосаву тавсияҳо тибқи талаботи Комиссия ва Дастурамал аз ҷиҳати илмӣ-методӣ асоснок карда шуда, ба миқдори кофӣ бо тавсияву пешниҳодҳои назариявӣ ва амалӣ, мисол ва ҷадвалҳо таъмин аст.

Диссертатсия тибқи муқаррароти Дастурамал фаҳмо, бо лаҳни равони тоҷикӣ, босаводона навишта шуда, тартиби таҳия, ҷобаҷогузори қисмҳои алоҳидаи он, робитаи мантиқӣ ва мутассили ба пуррагӣ риоя карда шудааст. Доир ба ҳар як боб ва умуман дар рисола хулосаҳои возеҳ бароварда шудааст.

Эродҳо ба таҳқиқоти диссертатсионӣ: Бо вучуди муваффақиятҳои дар боло қайдгардида, диссертатсия аз камбудихо ӯрӣ набуда, ислоҳи онҳо арзиши илмӣ диссертатсияро афзун хоҳад намуд, аз ҷумла:

1. Муаллиф дар диссертатсияи худ ба раванди инноватсионӣ ва методологияҳои нави таълим, ки дар шароити муосир ба вучуд омадаанд,

бояд зиёдтар диққат меод. Дар натиҷа омӯзгорон метавонистанд дар асоси онҳо бо тағйиротҳои муосир зудтар мутобиқ шаванд ва нуфузи худро нигоҳдоранд;

2. Баъзе аз тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот нисбатан умумӣ ва абстрактӣ баён шудаанд. Масалан, «эҷоди фазои эътимод ва эҳтиром», «стратегияҳои омӯзиши фаъол», «ба назар гирифтани хусусиятҳои фардии муносибатҳо». Ин тавсияҳо бидуни мисолҳои мушаххас ва мисолҳои амалӣ метавонанд барои омӯзгорон дар раванди татбиқ душворӣ эҷод кунанд;

3. Нокифоя будани тавачҷӯх ба шароити беруна. Дар диссертатсия асосан ба рафтор ва сифатҳои омӯзгор диққати бештар дода шуда, ба таъсири шароити беруна, аз қабili захираҳои мактаб, дастгирии маъмурият, муносибати волидон ва сиёсати таълимӣ ба нуфузи омӯзгор ба қадри кофӣ тавачҷӯх дода нашудааст. Нуфузи омӯзгор на танҳо аз кӯшишҳои инфиродии ӯ, балки аз муҳити умумии таълимӣ низ вобаста аст;

4. Дар баъзе ҷойҳои матн ва ҷадвалу диаграммаҳои диссертатсия ва автореферат ғалатҳои имлоӣ ва техникӣ роҳ ёфтаанд, ки ислоҳ бояд кард.

Ҳамзамон бояд қайд кард, ки камбудии қайдгардида ба ҳеҷ вачҳ арзиши илмиву амалии диссертатсияро коста намегардонанд.

ХУЛОСАИ ҶАМЪБАСТӢ:

1. Диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад дар мавзӯи «Шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муосири муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ» кори ба итмомрасидаи илмӣ-таҳқиқотӣ буда, аз ҷониби муаллиф мустақилона дар сатҳи хуби илмӣ иҷро карда шудааст.

2. Натиҷаҳои бадастомада, эътимодноки, хулосаву тавсияҳо аз ҷиҳати илмӣ-методӣ асоснок карда шудаанд. Рисола ба миқдори кофӣ бо тавсияву пешниҳодҳои назариявӣ ва амалӣ, мисолҳо аз таҷрибаи олимони ин самт таъмин аст.

3. Автореферат ба мундариҷаи асосии диссертатсия мувофиқ аст. Дар охири рисола самтҳои дурнамои таҳқиқот муайян карда шудааст.

4. Довталаб ба ҳадафи дар назди таҳқиқоти диссертатсионӣ гузошташуда ноил шуда, вазифаҳои илмӣ таҳқиқотро ҳаллу фасл кардааст ва фарзияи таҳқиқот тасдиқи худро ёфтааст.

5. Диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад дар мавзӯи «Шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муосири муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ», ки барои Ҷимоя ва дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст, ба талаботи Низомнома оид ба Шӯрои диссертатсионӣ ва Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудаанд, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мебошад.

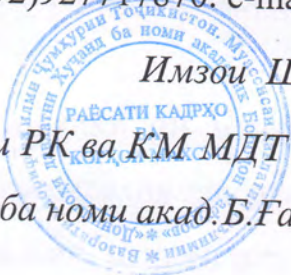
Муқарризи расмӣ, доктори
илмҳои педагогӣ, профессори
кафедраи педагогикаи иҷтимоӣ
ва касбии МДТ «Донишгоҳи давлатии
Хуҷанд ба номи академик Б. Ғафуров»

Шаропов Ш. А.
18.04.2025

Маълумот барои тамос: суроға: 735700. ш.Хуҷанд, гуз.Мавлонбеков 1.
тел:(+992)927717870. e-mail:sharofzod1954@mail.ru

Имзои Ш.А.Шароповро тасдиқ мекунам:

Сардори РК ва КМ МДТ «Донишгоҳи давлатии
Хуҷанд ба номи акад. Б.Ғафуров»

Сайдуллозода З.С.